



In Memoriam: huisarts Jef De Loof

Thuis, in Aalst, overleed op 7 juli collega Jef De Loof op negentigjarige leeftijd.

Wanneer je het overlijdensbericht leest in De Standaard sta je toch even stil en denk je aan al die uren dat je met Jef hebt doorgebracht op tientallen vergaderingen en studiemomenten. Jef was een huisarts in hart en ziel. Zei hij zelf niet: 'Als mensen 's avonds laat bellen of in het weekend, dan is het meestal voor iets belangrijks... Ge moogt de mensen niet het gevoel geven, op het moment dat ze u het meest nodig hebben, dat ze eigenlijk een beetje in de steek worden gelaten'. Jef stond inderdaad steeds klaar voor zijn patiënten. Maar daarbuiten is hij echt een duivel-doe-al geweest in het huisartsenlandschap. Steeds actief lid van de Wetenschappelijke Vereniging van Vlaamse Huisartsen (WVVH), hoofdredacteur van Huisarts Nu, voorzitter van het Vlaams Huisartseninstituut (VHI), actief bestuurslid en voorzitter van de huisartsenvleugel van het ASGB, stichter – voorzitter van het Vlaams Eerste Lijns Overleg... en waarschijnlijk vergeet ik nog heel wat waarbij zijn bekommernis om de vrede en het milieu niet het minste is.

Jef was iemand die reeds lang de waarde van het wetenschappelijk onderzoek in de huisartsgeneeskunde zag en bepleitte. De oprichting van het Vlaams Huisartseninstituut was daar niet vreemd aan. Reeds van het begin van zijn praktijk, jaren voor Intego in het leven werd geroepen, geloofde hij in registreren en wetenschappelijke onderbouw van zijn medisch handelen. Toen hij 50 jaar huisarts was konden we een stukje van zijn registraties zien: hij wist exact hoeveel nachtbezoeken hij had gedaan, hoeveel keer hij zona zag, wat de behandeling was... ongelooflijk. Allemaal genoteerd: niet-digitaal. Wetenschappelijke artikels waren hem niet vreemd. Hij kon terugvallen op een rijke gegevensdatabank lang voor de computer haar intrede deed in ons landschap, een onderbouw voor zijn taak als hoofdredacteur van Huisarts Nu.

Een goede organisatie van de huisartsgeneeskunde was belangrijk. Jaren voor er sprake was van een Algemeen Medisch Dossier en een Globaal Medisch Dossier zette Jef een actie op om patiënten zich vrijwillig te laten inschrijven bij een vaste huisarts met teksten, inschrijfformulieren en affiches. Hij lag aan de wieg van het Globaal Medisch Dossier zoals we het nu kennen. Dank u Jef!

De geneeskunde was voor hem een niet-exacte wetenschap gezien het wisselvallig karakter van de vele factoren die erbij betrokken zijn, en het variërende, individu-gebonden sensibiliteit – en reactiepatroon van de mens. Hij stelde dat de aandoeningen, ook de zuiver organische, voor een deel psychosociaal zijn bepaald. Jef was dan ook een trouwe, actieve en graag geziene deelnemer van de medisch-psychologische weekends waar plaats was voor een totaal menselijke benadering van de huisartsgeneeskunde.

Huisartsgeneeskunde doe je niet monodisciplinair. Samenwerken en overleggen met de andere disciplines op de eerste lijn was een must. Het overleg stimuleerde hij door het oprichten van het Vlaams Eerste Lijns Overleg (VELO) waarbij hij streefde naar een multidisciplinair patiëntgericht zorgmodel waarbij de structurele participatie van patiënten belangrijk was.



Vlaams Eerstelijns Overleg (VELO)

Jef gaf niet op. Steeds aanwezig, gewaardeerde tussenkomsten en teksten op nationale en internationale congressen, werken in nachtelijke uren – wanneer sliep hij? – late uren vergaderen en zelfs wanneer hij 's nachts ooit opgesloten geraakte op de binnenkoer van het ministerie van Volksgezondheid, gaf hij niet op. Gehandicapt door zijn hemiparese klom hij gewoon met zijn boekentasje aan zijn nek, over de metershoge muur. Ik doe het hem niet na.

Jef, alle Vlaamse Huisartsen moeten en zullen u steeds dankbaar zijn voor wat je gedaan hebt voor het Vlaamse huisartsgeneeskundig landschap. Je hebt werkelijk uw stempel gedrukt op het huisartsgeneeskundig handelen dat we nu zo normaal vinden.

Jef, dank je wel...

Dr. Jos De Smedt

(huisarts - Voorzitter Vlaams Eerstelijns Overleg)